

Baruc 1

1 Καὶ οὗτοι οἱ λόγοι τοῦ βιβλίου, οὓς ἔγραψεν Βαρουχ υἱὸς Νηριου υἱοῦ Μασαίου υἱοῦ Σεδεκίου υἱοῦ Ασαδίου υἱοῦ Χελκίου ἐν Βαβυλῶνι
2 ἐν τῷ ἔτει τῷ πέμπτῳ ἐν ἑβδόμῃ τοῦ μηνὸς ἐν τῷ καιρῷ, ᾧ ἔλαβον οἱ Χαλδαῖοι τὴν Ἱερουσαλημ καὶ ἐνέπρησαν αὐτὴν ἐν πυρὶ.
3 καὶ ἀνέγνω Βαρουχ τοὺς λόγους τοῦ βιβλίου τούτου ἐν ὧσιν Ἰεχονίου υἱοῦ Ἰωακίμ βασιλέως Ἰουδα καὶ ἐν ὧσιν παντὸς τοῦ λαοῦ τῶν ἐρχομένων πρὸς τὴν βίβλον
4 καὶ ἐν ὧσιν τῶν δυνατῶν καὶ υἱῶν τῶν βασιλέων καὶ ἐν ὧσιν τῶν πρεσβυτέρων καὶ ἐν ὧσιν παντὸς τοῦ λαοῦ ἀπὸ μικροῦ ἕως μεγάλου, πάντων τῶν κατοικούντων ἐν Βαβυλῶνι ἐπὶ ποταμοῦ Σουδ.
5 καὶ ἔκλαιον καὶ ἐν᾽στευον καὶ ἠῤυχοντο ἐναντίον κυρίου
6 καὶ συν᾽γαγον ἀργύριον, καθὰ ἐκάστου ἠδύνατο ἡ χεὶρ,
7 καὶ ἀπέστειλαν εἰς Ἱερουσαλημ πρὸς Ἰωακίμ υἱὸν Χελκίου υἱοῦ Σαλωμ τὸν ἱερέα καὶ πρὸς τοὺς ἱερεῖς καὶ πρὸς πάντα τὸν λαὸν τοὺς εὐρεθέντας μετ᾽ αὐτοῦ ἐν Ἱερουσαλημ
8 ἐν τῷ λαβεῖν αὐτὸν τὰ σκεύη οἴκου κυρίου τὰ ἐξενεχθέντα ἐκ τοῦ ναοῦ ἀποστρέψαι εἰς γῆν Ἰουδα τῇ δεκάτῃ τοῦ Σιουαν, σκευὴ ἀργυρᾶ, ἃ ἐποίησεν Σεδεκίας υἱὸς Ἰωσία βασιλεὺς Ἰουδα
9 μετὰ τὸ ἀποικίσαι Ναβουχοδοноσορ βασιλέα Βαβυλῶνος τὸν Ἰεχονίαν καὶ τοὺς ἄρχοντας καὶ τοὺς δεσμώτας καὶ τοὺς δυνατοὺς καὶ τὸν λαὸν τῆς γῆς ἀπὸ Ἱερουσαλημ καὶ ἤγαγεν αὐτὸν εἰς Βαβυλῶνα.
10 καὶ εἶπαν Ἰδοὺ ἀπεστείλαμεν πρὸς ὑμᾶς ἀργύριον, καὶ ἀγοράσατε τοῦ ἀργυρίου ὀλοκαυτώματα καὶ περὶ ἀμαρτίας καὶ λίβανον καὶ ποι᾽σατε μαννα καὶ ἀνοίσατε ἐπὶ τὸ θυσιαστῆριον κυρίου θεοῦ ἡμῶν
11 καὶ προσεύξασθε περὶ τῆς ζωῆς Ναβουχοδοноσορ βασιλέως Βαβυλῶνος καὶ εἰς ζωὴν Βαλτασαρ υἱοῦ αὐτοῦ, ἵνα ὧσιν αἱ ἡμέραι αὐτῶν ὡς αἱ ἡμέραι τοῦ οὐρανοῦ ἐπὶ τῆς γῆς.
12 καὶ δώσει κύριος ἰσχὺν ἡμῖν καὶ φωτίσει τοὺς ὀφθαλμοὺς ἡμῶν, καὶ ζησόμεθα ὑπὸ τὴν σκιάν Ναβουχοδοноσορ βασιλέως Βαβυλῶνος καὶ ὑπὸ τὴν σκιάν Βαλτασαρ υἱοῦ αὐτοῦ καὶ δουλεύσομεν αὐτοῖς ἡμέρας πολλὰς καὶ εὐρ᾽σομεν χάριν ἐναντίον αὐτῶν.
13 καὶ προσεύξασθε περὶ ἡμῶν πρὸς κύριον τὸν θεὸν ἡμῶν, ὅτι ἡμάρτομεν τῷ κυρίῳ θεῷ ἡμῶν, καὶ οὐκ ἀπέστρεψεν ὁ θυμὸς κυρίου καὶ ἡ ὀργὴ αὐτοῦ ἀφ᾽ ἡμῶν ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης.
14 καὶ ἀναγνώσασθε τὸ βιβλίον τούτου, ὃ ἀπεστείλαμεν πρὸς ὑμᾶς ἐξαγορευσαί ἐν οἴκῳ κυρίου ἐν ἡμέρᾳ ἑορτῆς καὶ ἐν ἡμέραις καιροῦ,
15 καὶ ἐρεῖτε Τῷ κυρίῳ θεῷ ἡμῶν ἡ δικαιοσύνη, ἡμῖν δὲ αἰσχύνῃ τῶν προσώπων ὡς ἡ ἡμέρα αὕτη, ἀνθρώπων Ἰουδα καὶ τοῖς κατοικοῦσιν Ἱερουσαλημ
16 καὶ τοῖς βασιλευσίν ἡμῶν καὶ τοῖς ἄρχουσιν ἡμῶν καὶ τοῖς ἱερεῦσιν ἡμῶν καὶ τοῖς προφ᾽ταις ἡμῶν καὶ τοῖς πατράσιν ἡμῶν,
17 ὧν ἡμάρτομεν ἔναντι κυρίου
18 καὶ ἠπειθ᾽σαμεν αὐτῷ καὶ οὐκ ἠκούσαμεν τῆς φωνῆς κυρίου θεοῦ ἡμῶν πορεύεσθαι τοῖς προστάγμασιν κυρίου, οἷς ἔδωκεν κατὰ πρόσωπον ἡμῶν.
19 ἀπὸ τῆς ἡμέρας, ἧς ἐξ᾽γαγεν κύριος τοὺς πατέρας ἡμῶν ἐκ γῆς Αἰγύπτου, καὶ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης ἡμεθα ἀπειθοῦντες πρὸς κύριον θεὸν ἡμῶν καὶ ἐσχεδιάζομεν πρὸς τὸ μὴ ἀκούειν τῆς φωνῆς αὐτοῦ.
20 καὶ ἐκολλ᾽θη εἰς ἡμᾶς τὰ κακὰ καὶ ἡ ἀρά, ἣν συνέταξεν κύριος τῷ Μωυσῆ παιδὶ αὐτοῦ ἐν ἡμέρᾳ, ἣ ἐξ᾽γαγεν τοὺς πατέρας ἡμῶν ἐκ γῆς Αἰγύπτου δοῦναι ἡμῖν γῆν ῥέουσαν γάλα καὶ μέλι ὡς ἡ ἡμέρα αὕτη.
21 καὶ οὐκ ἠκούσαμεν τῆς φωνῆς κυρίου τοῦ θεοῦ ἡμῶν κατὰ πάντα τοὺς λόγους τῶν προφητῶν, ὧν ἀπέστειλεν πρὸς ἡμᾶς,

22 καὶ ἀχόμεθα ἕκαστος ἐν διανοίᾳ καρδίας αὐτοῦ τῆς πονηρᾶς ἐργάζεσθαι θεοῖς ἑτέροις ποιῆσαι τὰ κακὰ κατ᾽ ὀφθαλμοὺς κυρίου θεοῦ ἡμῶν.

Baruc 2

1 καὶ ἔστησεν κύριος τὸν λόγον αὐτοῦ, ὃν ἐλάλησεν ἐφ᾽ ἡμᾶς καὶ ἐπὶ τοὺς δικαστὰς ἡμῶν τοὺς δικάσαντας τὸν Ἰσραηλ καὶ ἐπὶ τοὺς βασιλεῖς ἡμῶν καὶ ἐπὶ τοὺς ἄρχοντας ἡμῶν καὶ ἐπὶ ἄνθρωπον Ἰσραηλ καὶ Ἰουδα.
2 οὐκ ἐποίηθη ὑποκάτω παντὸς τοῦ οὐρανοῦ καθὰ ἐποίησεν ἐν Ἱερουσαλημ κατὰ τὰ γεγραμμένα ἐν τῷ νόμῳ Μωυσῆ
3 τοῦ φαγεῖν ἡμᾶς ἄνθρωπον σάρκας υἱοῦ αὐτοῦ καὶ ἄνθρωπον σάρκας θυγατρὸς αὐτοῦ.
4 καὶ ἔδωκεν αὐτοὺς ὑποχειρίους πάσαις ταῖς βασιλείαις ταῖς κύκλῳ ἡμῶν εἰς ὄνειδισμόν καὶ εἰς ἄβατον ἐν πᾶσι τοῖς λαοῖς τοῖς κύκλῳ, οὗ διέσπειρεν αὐτοὺς κύριος ἐκεῖ.
5 καὶ ἐγεν᾽θησαν ὑποκάτω καὶ οὐκ ἐπάνω, ὅτι ἡμάρτομεν κυρίῳ θεῷ ἡμῶν πρὸς τὸ μὴ ἀκούειν τῆς φωνῆς αὐτοῦ.
6 τῷ κυρίῳ θεῷ ἡμῶν ἡ δικαιοσύνη, ἡμῖν δὲ καὶ τοῖς πατράσιν ἡμῶν ἡ αἰσχύνῃ τῶν προσώπων ὡς ἡ ἡμέρα αὕτη.
7 ἃ ἐλάλησεν κύριος ἐφ᾽ ἡμᾶς, πάντα τὰ κακὰ ταῦτα ἦλθεν ἐφ᾽ ἡμᾶς.
8 καὶ οὐκ ἔδε᾽θημεν τοῦ προσώπου κυρίου τοῦ ἀποστρέψαι ἕκαστον ἀπὸ τῶν νοημάτων τῆς καρδίας αὐτῶν τῆς πονηρᾶς.
9 καὶ ἐρηγόρησεν κύριος ἐπὶ τοῖς κακοῖς, καὶ ἐπ᾽γαγε κύριος ἐφ᾽ ἡμᾶς, ὅτι δίκαιος ὁ κύριος ἐπὶ πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἃ ἐνετείλατο ἡμῖν.
10 καὶ οὐκ ἠκούσαμεν τῆς φωνῆς αὐτοῦ πορεύεσθαι τοῖς προστάγμασιν κυρίου, οἷς ἔδωκεν κατὰ πρόσωπον ἡμῶν.
11 καὶ νῦν, κύριε ὁ θεὸς Ἰσραηλ, ὃς ἐξ᾽γαγες τὸν λαόν σου ἐκ γῆς Αἰγύπτου ἐν χειρὶ κραταιᾷ καὶ ἐν σημείοις καὶ ἐν τέρασιν καὶ ἐν δυνάμει μεγάλῃ καὶ ἐν βραχίονι ὑψηλῷ καὶ ἐποίησας σεαυτῷ ὄνομα ὡς ἡ ἡμέρα αὕτη,
12 ἡμάρτομεν ἡσεβ᾽σαμεν ἠδίκ᾽σαμεν, κύριε ὁ θεὸς ἡμῶν, ἐπὶ πᾶσιν τοῖς δικαιώμασιν σου.
13 ἀποστραφ᾽ τῷ ὀ θυμὸς σου ἀφ᾽ ἡμῶν, ὅτι κατελείφθημεν ὀλίγοι ἐν τοῖς ἔθνεσιν, οὗ διέσπειρας ἡμᾶς ἐκεῖ.
14 εἰσάκουσον, κύριε, τῆς προσευχῆς ἡμῶν καὶ τῆς δε᾽σεως ἡμῶν καὶ ἐξελοῦ ἡμᾶς ἕνεκεν σοῦ καὶ δὸς ἡμῖν χάριν κατὰ πρόσωπον τῶν ἀποικισάντων ἡμᾶς,
15 ἵνα γνῶ πᾶσα ἡ γῆ ὅτι σὺ κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν, ὅτι τὸ ὄνομά σου ἐπεκλ᾽θη ἐπὶ Ἰσραηλ καὶ ἐπὶ τὸ γένος αὐτοῦ.
16 κύριε, κάτιδε ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ ἁγίου σου καὶ ἐννόησον εἰς ἡμᾶς· κλίνον, κύριε, τὸ οὖς σου καὶ ἄκουσον·
17 ἄνοιξον, κύριε, τοὺς ὀφθαλμοὺς σου καὶ ἰδέ· ὅτι οὐχ οἱ τεθνηκότες ἐν τῷ ἄδη, ὧν ἐλ᾽μφθη τὸ πνεῦμα αὐτῶν ἀπὸ τῶν σπλάγχων αὐτῶν, δώσουσιν δόξαν καὶ δικαίωμα τῷ κυρίῳ,
18 ἀλλὰ ἡ ψυχὴ ἡ λυπούμενη ἐπὶ τὸ μέγεθος, ὃ βαδίζει κύπτον καὶ ἀσθενοῦν καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ οἱ ἐκλείποντες καὶ ἡ ψυχὴ ἡ πεινώσα δώσουσιν σοι δόξαν καὶ δικαιοσύνην, κύριε.
19 ὅτι οὐκ ἐπὶ τὰ δικαιώματα τῶν πατέρων ἡμῶν καὶ τῶν βασιλέων ἡμῶν ἡμεῖς καταβάλλομεν τὸν ἔλεον ἡμῶν κατὰ πρόσωπόν σου, κύριε ὁ θεὸς ἡμῶν,
20 ὅτι ἐνήκας τὸν θυμόν σου καὶ τὴν ὀργὴν σου εἰς ἡμᾶς, καθάπερ ἐλάλησας ἐν χειρὶ τῶν παίδων σου τῶν προφητῶν λέγων
21 Οὕτως εἶπεν κύριος Κλίνατε τὸν ὦμον ὑμῶν καὶ ἐργάσασθε τῷ βασιλεῖ Βαβυλῶνος καὶ καθίσατε ἐπὶ τὴν γῆν, ἣν ἔδωκα τοῖς πατράσιν ὑμῶν·

22 και εάν μη ακούσητε τῆς φωνῆς κυρίου ἐργάσασθαι τῷ βασιλεῖ Βαβυλῶνος,
23 ἐκλείψειν ποιῶσα ἐκ πόλεων Ιουδα και ἔξωθεν Ιερουσαλημ φωνὴν εὐφροσύνης και φωνὴν χαρμοσύνης, φωνὴν νυμφίου και φωνὴν νύμφης, και ἔσται πᾶσα ἡ γῆ εἰς ἄβατον ἀπὸ ἐνοικούντων.
24 και οὐκ ἠκούσαμεν τῆς φωνῆς σου ἐργάσασθαι τῷ βασιλεῖ Βαβυλῶνος, και ἔστησας τοὺς λόγους σου, οὐδὲ ἐλάλησας ἐν χερσίν τῶν παίδων σου τῶν προφητῶν τοῦ ἐξενεχθῆναι τὰ ὁστά βασιλέων ἡμῶν και τὰ ὁστά τῶν πατέρων ἡμῶν ἐκ τοῦ τόπου αὐτῶν,
25 και ἰδοὺ ἐστὶν ἐξερριμμένα τῷ καύματι τῆς ἡμέρας και τῷ παγετῷ τῆς νυκτός, και ἀπεθάνουσιν ἐν πόνοις πονηροῖς, ἐν λιμῷ και ἐν ῥομφαίᾳ και ἐν ἀποστολῇ.
26 και ἔθηκας τὸν οἶκον, οὗ ἐπεκλήθη τὸ ὄνομά σου ἐπ' αὐτῷ, ὡς ἡ ἡμέρα αὕτη διὰ πονηρίαν οἴκου Ισραηλ και οἴκου Ιουδα.
27 και ἐποίησας εἰς ἡμᾶς, κύριε ὁ θεὸς ἡμῶν, κατὰ πᾶσαν ἐπιείκειάν σου και κατὰ πάντα οἰκτιρισμὸν σου τὸν μέγαν,
28 καθὰ ἐλάλησας ἐν χειρὶ παιδός σου Μωυσῆ ἐν ἡμέρᾳ ἐντειλαμένου σου αὐτῷ γράψαι τὸν νόμον σου ἐναντίον υἱῶν Ισραηλ λέγων
29 Ἐὰν μη ἀκούσητε τῆς φωνῆς μου, ἡ μὴν ἡ βόμβησις ἡ μεγάλη ἡ πολλὴ αὕτη ἀποστρέψει εἰς μικρὰν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, οὗ διασπερῶ αὐτοὺς ἐκεῖ·
30 ὅτι ἔγνωσαν ὅτι οὐ μη ἀκούσωσίν μου, ὅτι λαὸς σκληροτράχηλός ἐστιν. και ἐπιστρέψουσιν ἐπὶ καρδίαν αὐτῶν ἐν γῆ ἀποικισμοῦ αὐτῶν
31 και γνώσονται ὅτι ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς αὐτῶν. και δώσω αὐτοῖς καρδίαν και ὦτα ἀκούοντα,
32 και αἰνέσουσίν με ἐν γῆ ἀποικισμοῦ αὐτῶν και μνησθῶσονται τοῦ ὀνόματός μου
33 και ἀποστρέψουσιν ἀπὸ τοῦ νότου αὐτῶν τοῦ σκληροῦ και ἀπὸ πονηρῶν πραγμάτων αὐτῶν, ὅτι μνησθῶσονται τῆς ὁδοῦ πατέρων αὐτῶν τῶν ἀμαρτάντων ἐναντι κυρίου.
34 και ἀποστρέψω αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν, ἣν ὤμοσα τοῖς πατράσιν αὐτῶν τῷ Αβρααμ και τῷ Ισαακ και τῷ Ιακωβ, και κυριεύσουσιν αὐτῆς· και πληθυνῶ αὐτοὺς, και οὐ μη σμικρυνθῶσιν·
35 και στῶσιν αὐτοῖς διαθῆκην αἰώνιον τοῦ εἶναί με αὐτοῖς εἰς θεὸν και αὐτοὶ ἔσονται μοι εἰς λαόν· και οὐ κινῶσιν ἔτι τὸν λαόν μου Ισραηλ ἀπὸ τῆς γῆς, ἧς ἔδωκα αὐτοῖς.

Baruc 3

1 κύριε παντοκράτωρ ὁ θεὸς Ισραηλ, ψυχὴ ἐν στενοῖς και πνεῦμα ἀκηδῶν κέκραγεν πρὸς σέ.
2 ἄκουσον, κύριε, και ἐλέησον, ὅτι ἡμάρτομεν ἐναντίον σου·
3 ὅτι σὺ καθῆμενος τὸν αἰῶνα, και ἡμεῖς ἀπολλύμενοι τὸν αἰῶνα.
4 κύριε παντοκράτωρ ὁ θεὸς Ισραηλ, ἄκουσον δὴ τῆς προσευχῆς τῶν τεθνηκότων Ισραηλ και υἱῶν τῶν ἀμαρτανόντων ἐναντίον σου, οἱ οὐκ ἠκούσαν τῆς φωνῆς κυρίου θεοῦ αὐτῶν και ἐκολλήθη ἡμῖν τὰ κακά.
5 μη μνησθῆς ἀδικῶν πατέρων ἡμῶν, ἀλλὰ μνῆσθητι χειρός σου και ὀνόματός σου ἐν τῷ καιρῷ τούτῳ·
6 ὅτι σὺ κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν, και αἰνέσομέν σε, κύριε.
7 ὅτι διὰ τοῦτο ἔδωκας τὸν φόβον σου ἐπὶ καρδίαν ἡμῶν τοῦ ἐπικαλεῖσθαι τὸ ὄνομά σου, και αἰνέσομέν σε ἐν τῇ ἀποικίᾳ ἡμῶν, ὅτι ἀπεστρέψαμεν ἀπὸ καρδίας ἡμῶν πᾶσαν ἀδικίαν πατέρων ἡμῶν τῶν ἡμαρτηκότων ἐναντίον σου.
8 ἰδοὺ ἡμεῖς σῶμερον ἐν τῇ ἀποικίᾳ ἡμῶν, οὗ διεσπείρας ἡμᾶς ἐκεῖ εἰς ὄνειδισμόν και εἰς ἄραν και εἰς ὄφλησιν κατὰ πάσας τὰς ἀδικίας πατέρων ἡμῶν, οἱ ἀπέστησαν ἀπὸ κυρίου θεοῦ ἡμῶν.

9 Ἄκουε, Ισραηλ, ἐντολὰς ζωῆς, ἐνωτίσασθε γνῶναι φρόνησιν.
10 τί ἐστὶν, Ισραηλ, τί ὅτι ἐν γῆ τῶν ἐχθρῶν εἶ, ἐπαλαιώθης ἐν γῆ ἄλλοτρίᾳ,
11 συνεμιάνθης τοῖς νεκροῖς, προσελογίσθης μετὰ τῶν εἰς ἄδου;
12 ἐγκατέλιπες τὴν πηγὴν τῆς σοφίας.
13 τῇ ὁδῷ τοῦ θεοῦ εἰ ἐπορεύθης, κατῶκεις ἂν ἐν εἰρῆνῃ τὸν αἰῶνα.
14 μάθε ποῦ ἐστὶν φρόνησις, ποῦ ἐστὶν ἰσχύς, ποῦ ἐστὶν σύνεσις τοῦ γνῶναι ἅμα, ποῦ ἐστὶν μακροβίωσις και ζωῶν, ποῦ ἐστὶν φῶς ὀφθαλμῶν και εἰρῆνη.
15 τίς εὗρεν τὸν τόπον αὐτῆς, και τίς εἰσήλθεν εἰς τοὺς θησαυροὺς αὐτῆς;
16 ποῦ εἰσιν οἱ ἄρχοντες τῶν ἐθνῶν και οἱ κυριεύοντες τῶν θηρίων τῶν ἐπὶ τῆς γῆς,
17 οἱ ἐν τοῖς ὀρνέοις τοῦ οὐρανοῦ ἐμπαίζοντες και τὸ ἀργύριον θησαυρίζοντες και τὸ χρυσίον, ᾧ ἐπεποιθήσαν ἄνθρωποι, και οὐκ ἔστιν τέλος τῆς κτῆσεως αὐτῶν,
18 οἱ τὸ ἀργύριον τεκταίνοντες και μεριμνῶντες, και οὐκ ἔστιν ἐξέυρεσις τῶν ἔργων αὐτῶν;
19 ἠφανίσθησαν και εἰς ἄδου κατέβησαν, και ἄλλοι ἀντανέστησαν ἀντ' αὐτῶν.
20 νεώτεροι εἶδον φῶς και κατῶκησαν ἐπὶ τῆς γῆς, ὁδὸν δὲ ἐπιστῆμις οὐκ ἔγνωσαν
21 οὐδὲ συνήκαν τρίβους αὐτῆς οὐδὲ ἀντελάβοντο αὐτῆς· οἱ υἱοὶ αὐτῶν ἀπὸ τῆς ὁδοῦ αὐτῶν πόρρω ἔγενῆθησαν.
22 οὐδὲ ἠκούσθη ἐν Χανααν οὐδὲ ὤφθη ἐν Θαιμαν,
23 οὔτε υἱοὶ Αγαρ οἱ ἐκζητοῦντες τὴν σύνεσιν ἐπὶ τῆς γῆς, οἱ ἔμποροι τῆς Μερραν και Θαιμαν οἱ μυθολόγοι και οἱ ἐκζητῆται τῆς συνέσεως ὁδὸν τῆς σοφίας οὐκ ἔγνωσαν οὐδὲ ἐμνῆθησαν τὰς τρίβους αὐτῆς.
24 ὦ Ισραηλ, ὡς μέγας ὁ οἶκος τοῦ θεοῦ και ἐπιμῆκης ὁ τόπος τῆς κτῆσεως αὐτοῦ·
25 μέγας και οὐκ ἔχει τελευτῶν, ὑψηλὸς και ἀμέτρητος.
26 ἐκεῖ ἐγενῆθησαν οἱ γίγαντες οἱ ὀνομαστοὶ οἱ ἀπ' ἀρχῆς, γενόμενοι εὐμεγέθεις, ἐπιστάμενοι πόλεμον.
27 οὐ τοῦτους ἐξελέξατο ὁ θεὸς οὐδὲ ὁδὸν ἐπιστῆμις ἔδωκεν αὐτοῖς·
28 και ἀπώλοντο παρὰ τὸ μη ἔχειν φρόνησιν, ἀπώλοντο διὰ τὴν ἀβουλίαν αὐτῶν.
29 τίς ἀνέβη εἰς τὸν οὐρανὸν και ἔλαβεν αὐτὴν και κατεβίβασεν αὐτὴν ἐκ τῶν νεφελῶν;
30 τίς διέβη πέραν τῆς θαλάσσης και εὗρεν αὐτὴν και οἶσει αὐτὴν χρυσοῦ ἐκλεκτοῦ;
31 οὐκ ἔστιν ὁ γινώσκων τὴν ὁδὸν αὐτῆς οὐδὲ ὁ ἐνθυμούμενος τὴν τρίβον αὐτῆς·
32 ἀλλὰ ὁ εἰδὼς τὰ πάντα γινώσκει αὐτῶν, ἐξεῦρεν αὐτὴν τῇ συνέσει αὐτοῦ· ὁ κατασκευάσας τὴν γῆν εἰς τὸν αἰῶνα χρόνον, ἐπέπλησεν αὐτὴν κτηνῶν τετραπόδων·
33 ὁ ἀποστέλλων τὸ φῶς, και πορεύεται, ἐκάλεσεν αὐτό, και ὑπῆκουσεν αὐτῷ τρόμῳ·
34 οἱ δὲ ἀστέρες ἔλαμψαν ἐν ταῖς φυλακαῖς αὐτῶν και εὐφράνθησαν,
35 ἐκάλεσεν αὐτοὺς και εἶπον Πάρεσμεν, ἔλαμψαν μετ' εὐφροσύνης τῷ ποιῶσαντι αὐτοῦς.
36 οὗτος ὁ θεὸς ἡμῶν, οὐ λογισθῆσεται ἕτερος πρὸς αὐτόν.
37 ἐξεῦρεν πᾶσαν ὁδὸν ἐπιστῆμις και ἔδωκεν αὐτὴν Ιακωβ τῷ παιδί αὐτοῦ και Ισραηλ τῷ ἠγαπημένῳ ὑπ' αὐτοῦ·
38 μετὰ τοῦτο ἐπὶ τῆς γῆς ὤφθη και ἐν τοῖς ἀνθρώποις συνανεστράφη.

Baruc 4

1 αὕτη ἡ βίβλος τῶν προσταγμάτων τοῦ θεοῦ και ὁ νόμος ὁ ὑπάρχων εἰς τὸν αἰῶνα· πάντες οἱ κρατοῦντες αὐτῆς εἰς ζωῶν, οἱ δὲ καταλείποντες αὐτὴν ἀποθανοῦνται.

2 ἐπιστρέφου, Ἰακωβ, καὶ ἐπιλαβοῦ αὐτῆς, διόδευσον
πρὸς τὴν λάμπριν κατέναντι τοῦ φωτός αὐτῆς.
3 μὴ δῶς ἐτέρω τὴν δόξαν σου καὶ τὰ συμφέροντά σοι
ἔθνη ἀλλοτρίω.
4 μακάριοί ἐσμεν, Ἰσραηλ, ὅτι τὰ ἄρεστά τῷ θεῷ ἡμῖν
γνωστά ἐστίν.
5 Θαρσεῖτε, λαός μου, μνημόσυνον Ἰσραηλ.
6 ἐπράθητε τοῖς ἔθνεσιν οὐκ εἰς ἀπώλειαν, διὰ δὲ τὸ
παροργίσει ὑμᾶς τὸν θεὸν παρεδόθητε τοῖς ὑπεναντίοις·
7 παραξύνετε γὰρ τὸν ποιῶσαντα ὑμᾶς θύσαντες
δαιμονίους καὶ οὐ θεῶ.
8 ἐπελάθεσθε δὲ τὸν τροφεύσαντα ὑμᾶς θεὸν αἰώνιον,
ἐλυπῶσατε δὲ καὶ τὴν ἐκθρέψασαν ὑμᾶς Ἰερουσαλημ·
9 εἶδεν γὰρ τὴν ἐπελθοῦσαν ὑμῖν ὀργὴν παρὰ τοῦ θεοῦ
καὶ εἶπεν Ἀκούσατε, αἱ πάροικοι Σιων, ἐπῄγαγέν μοι ὁ
θεὸς πένθος μέγα·
10 εἶδον γὰρ τὴν αἰχμαλωσίαν τῶν υἱῶν μου καὶ τῶν
θυγατέρων, ἦν ἐπῄγαγεν αὐτοῖς ὁ αἰώνιος·
11 ἔθρεψα γὰρ αὐτοὺς μετ' εὐφροσύνης, ἐξαπέστειλα δὲ
μετὰ κλαυθμοῦ καὶ πένθους.
12 μηδεὶς ἐπιχαιρέτω μοι τῇ χῶρα καὶ καταλειφθεῖσθαι
ὑπὸ πολλῶν· ἠρημώθην διὰ τὰς ἁμαρτίας τῶν τέκνων
μου, διότι ἐξέκλιναν ἐκ νόμου θεοῦ,
13 δικαιώματα δὲ αὐτοῦ οὐκ ἔγνωσαν οὐδὲ
ἐπορεύθησαν ὁδοῖς ἐντολῶν θεοῦ οὐδὲ τρίβους παιδείας
ἐν δικαιοσύνῃ αὐτοῦ ἐπέβησαν.
14 ἐλθάτωσαν αἱ πάροικοι Σιων, καὶ μνῆσθητε τὴν
αἰχμαλωσίαν τῶν υἱῶν μου καὶ θυγατέρων, ἦν ἐπῄγαγεν
αὐτοῖς ὁ αἰώνιος·
15 ἐπῄγαγεν γὰρ ἐπ' αὐτοὺς ἔθνος μακρόθεν, ἔθνος
ἀναιδὲς καὶ ἀλλόγλωσσον, οἳ οὐκ ἠσχύνθησαν
πρεσβύτην οὐδὲ παιδίον ἠλέησαν
16 καὶ ἀπῄγαγον τοὺς ἀγαπητοὺς τῆς χῶρας καὶ ἀπὸ τῶν
θυγατέρων τὴν μόνην ἠρῶσαν.
17 ἐγὼ δὲ τί δυνατὴ βοηθῆσαι ὑμῖν;
18 ὁ γὰρ ἐπαγαγὼν τὰ κακὰ ὑμῖν ἐξελεῖται ὑμᾶς ἐκ
χειρὸς ἐχθρῶν ὑμῶν.
19 βαδίσετε, τέκνα, βαδίσετε, ἐγὼ γὰρ κατελείφθην
ἔρημος·
20 ἐξεδυσάμην τὴν στολὴν τῆς εἰρήνης, ἐνεδυσάμην δὲ
σάκκον τῆς δεῦσέ μου, κεκράξομαι πρὸς τὸν αἰώνιον
ἐν ταῖς ἡμέραις μου.
21 θαρσεῖτε, τέκνα, βοῦσατε πρὸς τὸν θεόν, καὶ
ἐξελεῖται ὑμᾶς ἐκ δυναστείας, ἐκ χειρὸς ἐχθρῶν.
22 ἐγὼ γὰρ ἠλπισα ἐπὶ τῷ αἰωνίῳ τὴν σωτηρίαν ὑμῶν,
καὶ ἠλθὲν μοι χαρὰ παρὰ τοῦ ἁγίου ἐπὶ τῇ ἐλεημοσύνῃ,
ἣ ἤξει ὑμῖν ἐν τάχει παρὰ τοῦ αἰωνίου σωτήρος ὑμῶν.
23 ἐξέπεμψα γὰρ ὑμᾶς μετὰ πένθους καὶ κλαυθμοῦ,
ἀποδώσει δέ μοι ὁ θεὸς ὑμᾶς μετὰ χαρμοσύνης καὶ
εὐφροσύνης εἰς τὸν αἰῶνα.
24 ὥσπερ γὰρ νῦν ἐωράκασιν αἱ πάροικοι Σιων τὴν
ὑμετέραν αἰχμαλωσίαν, οὕτως ὄψονται ἐν τάχει τὴν
παρὰ τοῦ θεοῦ ὑμῶν σωτηρίαν, ἣ ἐπελεύσεται ὑμῖν μετὰ
δόξης μεγάλης καὶ λαμπρότητος τοῦ αἰωνίου.
25 τέκνα, μακροθυμῶσατε τὴν παρὰ τοῦ θεοῦ
ἐπελθοῦσαν ὑμῖν ὀργὴν· κατεδίωξέν σε ὁ ἐχθρός σου, καὶ
ὄψει αὐτοῦ τὴν ἀπώλειαν ἐν τάχει καὶ ἐπὶ τραχῆλους
αὐτῶν ἐπιβῆσθαι.
26 οἱ τρυφεροί μου ἐπορεύθησαν ὁδοὺς τραχείας,
ἤρθησαν ὡς ποιμνίον ἠρπασμένον ὑπὸ ἐχθρῶν.
27 θαρσῶσατε, τέκνα, καὶ βοῦσατε πρὸς τὸν θεόν, ἔσται
γὰρ ὑμῶν ὑπὸ τοῦ ἐπάγοντος μνεῖα.

28 ὥσπερ γὰρ ἐγένετο ἡ διάνοια ὑμῶν εἰς τὸ
πλανηθῆναι ἀπὸ τοῦ θεοῦ, δεκαπλασιάσατε
ἐπιστραφέντες ζητῆσαι αὐτόν.
29 ὁ γὰρ ἐπαγαγὼν ὑμῖν τὰ κακὰ ἐπάξει ὑμῖν τὴν
αἰώνιον εὐφροσύνην μετὰ τῆς σωτηρίας ὑμῶν.
30 Θάρσει, Ἰερουσαλημ, παρακαλέσει σε ὁ ὀνομάσας σε.
31 δειλαῖοι οἱ σὲ κακώσαντες καὶ ἐπιχαρέντες τῇ σῇ
πτώσει,
32 δειλαῖαι αἱ πόλεις αἷς ἐδούλευσαν τὰ τέκνα σου,
δειλαία ἡ δεξαμένη τοὺς υἱούς σου.
33 ὥσπερ γὰρ ἐχάρη ἐπὶ τῇ σῇ πτώσει καὶ εὐφράνθη ἐπὶ
τῷ πτώματί σου, οὕτως λυπηθῆσεται ἐπὶ τῇ ἐαυτῆς
ἔρημία.
34 καὶ περιελῶ αὐτῆς τὸ ἀγαλλίαμα τῆς πολυοχλίας,
καὶ τὸ ἀγαυρίαμα αὐτῆς ἔσται εἰς πένθος.
35 πῦρ γὰρ ἐπελεύσεται αὐτῇ παρὰ τοῦ αἰωνίου εἰς
ἡμέρας μακράς, καὶ κατοικηθῆσεται ὑπὸ δαιμονίων τὸν
πλείονα χρόνον.
36 περιβλεψαὶ πρὸς ἀνατολὰς, Ἰερουσαλημ, καὶ ἰδὲ τὴν
εὐφροσύνην τὴν παρὰ τοῦ θεοῦ σοι ἐρχομένην.
37 ἰδοὺ ἔρχονται οἱ υἱοὶ σου, οὓς ἐξαπέστειλας,
ἔρχονται συνηγμένοι ἀπ' ἀνατολῶν ἕως δυσμῶν τῷ
ῤῥῆματι τοῦ ἁγίου χαίροντες τῇ τοῦ θεοῦ δόξῃ.

Baruc 5

1 ἐκδύσαι, Ἰερουσαλημ, τὴν στολὴν τοῦ πένθους καὶ τῆς
κακώσεώς σου καὶ ἔνδυσαι τὴν εὐπρέπειαν τῆς παρὰ
τοῦ θεοῦ δόξης εἰς τὸν αἰῶνα.
2 περιβαλοῦ τὴν διπλοῖδα τῆς παρὰ τοῦ θεοῦ
δικαιοσύνης, ἐπίθου τὴν μίτραν ἐπὶ τὴν κεφαλῶν σου τῆς
δόξης τοῦ αἰωνίου.
3 ὁ γὰρ θεὸς δείξει τῇ ὑπ' οὐρανὸν πάσῃ τὴν σὴν
λαμπρότητα.
4 κληθῆσεται γὰρ σου τὸ ὄνομα παρὰ τοῦ θεοῦ εἰς τὸν
αἰῶνα εἰρήνη δικαιοσύνης καὶ δόξα θεοσεβείας.
5 ἀνάστηθι, Ἰερουσαλημ, καὶ στήθι ἐπὶ τοῦ ὑψηλοῦ καὶ
περίβλεψαι πρὸς ἀνατολὰς καὶ ἰδὲ σου συνηγμένα τὰ
τέκνα ἀπὸ ἡλίου δυσμῶν ἕως ἀνατολῶν τῷ ῤῥῆματι τοῦ
ἁγίου χαίροντας τῇ τοῦ θεοῦ μνεῖα.
6 ἐξῆλθον γὰρ παρὰ σοῦ πεζοὶ ἀγόμενοι ὑπὸ ἐχθρῶν,
εἰσάγει δὲ αὐτοὺς ὁ θεὸς πρὸς σὲ αἰρομένους μετὰ δόξης
ὡς θρόνον βασιλείας.
7 συνέταξεν γὰρ ὁ θεὸς ταπεινοῦσθαι πᾶν ὄρος ὑψηλὸν
καὶ θῖνας ἀενάους καὶ φάραγγας πληροῦσθαι εἰς
ὀμαλισμὸν τῆς γῆς, ἵνα βαδίση Ἰσραηλ ἀσφαλῶς τῇ τοῦ
θεοῦ δόξῃ·
8 ἐσκίασαν δὲ καὶ οἱ δρυμοὶ καὶ πᾶν ξύλον εὐωδίας τῷ
Ἰσραηλ προστάγματι τοῦ θεοῦ·
9 ἠγῆσεται γὰρ ὁ θεὸς Ἰσραηλ μετ' εὐφροσύνης τῷ φωτὶ
τῆς δόξης αὐτοῦ σὺν ἐλεημοσύνῃ καὶ δικαιοσύνῃ τῇ
παρ' αὐτοῦ.

Baruc 6